

Dør", Helsingø o. s. v., ere aldeles uberettigede, thi man har ikke tænkt sig, at Staten skulde give en eneste Dre ud til dette Baneanlæg. Fremdeles fortolkede det ærede Medlem den høitærede Ministers Ord paa den Maade, at det kun havde været Forslagsstillernes Mening, at man skulde sove paa denne Sag, at det var Noget som ikke haabede, og at man jo blot kunde tale om Sagen. Jeg maa imidlertid give den høitærede Minister Ret i hans Opfattelse af mine Ord, idet jeg nemlig ganske vist antydede, at, naar dette Lovforslag fremkom saa sent i Sessjonen, og naar de Oplysninger, som udfordredes, ikke have foreligget og ikke have kunnet foreligge Regjeringen, hverken med Hensyn til Finansministerens Stilling, forlaavidt som Sagen vedrører Statskassen, eller med Hensyn til Gribstovbanens, Driftselskabs Stilling, Oplysninger, som egnede sig til at fremkomme og til at blive behandlet i et Udvalg, saa havde jeg ikke gjort mig noget stort Haab om, at Sagen kunde føres tilende i denne Samling. Forlaavidt kan jeg give den høitærede Minister Ret i hans Opfattelse; men paa den anden Side maa jeg hævde, at jeg fremdeles fastholder Haabet om, at denne Sag maa kunne gennemføres under en eller anden Form, og at den Behandling, som den kan blive Gjenstand for i denne Sessjon, vil føre Sagen betydeligt nærmere hen imod et endeligt Resultat, end der var Udfigt til, inden Lovforlaget blev indbragt.

Sage: Jeg vil blot gjøre et Par ganske faa Bemærkninger overfor den voldsomme Maade, hvorpaa det ærede Medlem (Berg) har modtaget dette efter min Opfattelse uskyldige, lille Lovforslag. Naar man vil gjøre sig i den Grad til Dommer over det moralist Berettigede at fremkomme med denne Art af Forslag, og naar man vil gjøre Angreb af den Natur, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Lang) have gjort, saa kommer det an paa, at en af to Betingelser er tilstede, og mangle de begge, saa er det Hele kun et Slag i Luften. Det første Alternativ er dette, at de, der udtale en saadan moralist Dom, have en ganske færlig moralist Vægt, at de staa som lyfende Exempler for andre af deres Kolleger i den Slags Spørgsmaal, saa at man, selv om man var aldeles bonafide med Hensyn til det Forslag, som man var fremkommen med, dog uvilkaarlig vilde høre sig under den ophøjede Mening, som andre af Ens Kolleger muligen havde erhvervet sig et berettiget Krav paa at have i det Slags Spørgsmaal, og besinde sig paa, om man dog ikke i Virkeligheden var gaaet lidt for vidt. Jeg tilskaar, at jeg ikke har følt en saadan ubetinget Nødvendighed for de to ærede Medlemmers moralist Overlegenhed, at jeg af den Grund skulde føle min Samvittighed berørt. Naar imidlertid denne moralist Overlegen-

hed ikke finder Sted, hør man passe paa, at man i det enkelte paaflagede Tilfælde virkelig har Ret til at anke over, hvad der er sket, og ikke indskrænke sig til, at Byen hedder Snerpe, og citere Komedier, hvor helt andre Tilfælde foreligge; thi dette er tankeløst. Naar der er Spørgsmaal om at bygge en Smule Dampsporvei paa 11,000 Alens Længde til en Fiskerihavn som Gilleleie, saa tror jeg, at al mulig Tale om „min Dør“ og Deslige er fuldstændig tankeløst, især naar man samtidig optræder som den, der vil forsvare Fiskernes Interesse og arbejde paa Fiskeriets Opkomst her i Landet. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds vil forlange, at vi, for at undgaa det mulige Skin af, at vi interessere os for meget for vore Valgkreds, skulle bytte Roller saaledes at jeg interesserer mig for Anlæg i Kolbingegnen, mens han paatager sig at støtte dette efter min Mening fuldstændig berettigede Forslag om at hjælpe Kattegatfiskerne til at faae denne ubetydelige Stump Bane paa 11,000 Alen fra den nuværende efter Mies Mening unaturlige Endestation? Hvis det er tilladt at fremdrage Ytringer, som ere faldne andre Steder, saa tror jeg ikke, at det ærede Medlem behøver at gaa ret langt for at finde Udtalelser om, at denne Bane burde trækkes til Gilleleie. Jeg tror, at den, der har udtalt dette, staaer det ærede Medlem saa nær, som det er muligt, i politist Opfattelse. Det forekommer mig, som sagt, at være tankeløst at tale om de Mænd fra Virum, naar Talen er om den almindelige Interesse, som knytter sig til Kattegats-Fiskeriet, og de Bestrebelse, som i de senere Aar ere gjorte for at støtte dette. At lægge Vanskeligheder i Veien for Drefunds-Fiskere ved at fremsætte Spørgsmaal, som ikke have nogen videre praktist Interesse, og som i alt Fald kunne vente et Aar endnu, indtil der fremkommer Forslag fra Regjeringens Side, som maa fremkomme, naar Fiskeriloven er ført igjennem, det kan ved den Form, hvori Talen iflodes, se overmaade smukt ud, men det forekommer mig, at det ærede Medlem derved kun opnaar paa den ene Side at fæde en stor Del af Landets Fiskere, uden paa den anden Side at gavne dem, som han vil gavne, og det ærede Medlem modarbejder endelig Fiskerne et tredie Sted, hvor det virkelig med ringe Offer fra Statens Side kan gjøres noget Positivt. Endnu skal jeg tilføje en Bemærkning for at gjøre min Stilling klar, omendfskjønt min ærede Medforslagsstiller (Sølich) tilfrækkelig har motiveret den, og det er den, at jeg ikke engang vilde være gaaet med til Helsingøbanen, naar den ikke var medtagen paa en saadan Maade, at den ikke koster Statskassen en eneste Dre, saa at alle Betragtninger om Baner til Bedkommendes Dør og om Valgkredsje maa, hvad Helsingø angaar, falde fuldstændig bort.